I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1286/2008

af 16. december 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 193/2007 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien og ændring af forordning (EF) nr. 192/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (grundforordningen), særlig artikel 15 og 19,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

I. *TIDLIGERE UNDERSØGELSE OG GÆLDENDE FORANSTALTNINGER*

(1) Den 30. november 2000 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 2603/2000 ([2]) en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (i det følgende benævnt »PET«) med oprindelse i bl.a. Indien (i det følgende benævnt »det pågældende land«), i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelse«.

(2) Efter en udløbsundersøgelse indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 193/2007 ([3]) (i det følgende benævnt »antisubsidieforordningen«) en endelig udligningstold på importen af PET med oprindelse i Indien for en periode på yderligere fem år. Den pågældende vare henhører under KN-kode 3907 60 20. De fastsatte toldrater andrager 0- 106,5 EUR/ton på importen fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 41,3 EUR/ton på importen fra andre eksportører.

(3) Desuden pålagde Rådet ved forordning (EF) 192/2007 ([4]) (i det følgende benævnt »antidumpingforordningen«) den samme vare med oprindelse i Indien en endelig antidumpingtold. I henhold til denne forordning andrager de fastsatte toldrater mellem 88,9 og 200,9 EUR/ton på importen fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 181,7 EUR/ton på importen fra andre eksportører.

(4) I overensstemmelse med princippet om at ingen vare pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering, tilpasses niveauet for antidumpingtolden i antidumpingforordningen med henblik på at tage hensyn til det niveau for udligningstolden, der er fastsat i antisubsidieforordningen, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 1.

II. *INDLEDNING AF DEN DELVISE INTERIMSUNDERSØGELSE*

(5) Efter indførelsen af den endelige udligningstold fremførte den indiske regering (Government of India — i det følgende benævnt »GOI«), at omstændighederne i forbindelse med to subsidieringsordninger (»Duty Entitlement Passbook Scheme« og »Income Tax Exemption« i henhold til Section 80 HHC i loven om indkomstbeskatning) havde ændret sig, og at disse ændringer var af varig karakter. GOI hævdede således, at subsidieringsniveauet sandsynligvis var faldet, og at foranstaltninger gennemført delvist på grundlag af disse ordninger dermed burde ændres.

([1]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.
([2]) EFT L 301 af 30.11.2000, s. 1.
([3]) EUT L 59 af 27.2.2007, s. 34.
([4]) EUT L 59 af 27.2.2007, s. 1.

(6) Kommissionen undersøgte den dokumentation, der var fremlagt af GOI, og fandt den tilstrækkelig til at berettige indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19, der var begrænset til at omfatte subsidieringsniveauet for import af visse typer PET med oprindelse i Indien. Efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen ved en meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* [1] (i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«) en delvis interimsundersøgelse af forordning (EF) nr. 193/2007.

(7) Formålet med den delvise interimsundersøgelse er at vurdere behovet for forlængelse, ophævelse eller ændring af gældende foranstaltninger vedrørende de virksomheder, der har været begunstiget af den ene af eller begge de ændrede subsidieringsordninger, ud fra tilstrækkelig dokumentation i henhold til de relevante bestemmelser i indledningsmeddelelsen. Den delvise interimsundersøgelse vil også, afhængigt af resultaterne, vurdere behovet for at ændre de foranstaltninger, der gælder for andre virksomheder, der samarbejdede i forbindelse med den undersøgelse, der førte til fastsættelse af omfanget af de gældende foranstaltninger og/eller af de restforanstaltninger, der gælder for alle de øvrige virksomheder.

III. *UNDERSØGELSESPERIODE*

(8) Undersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 2006 til 31. marts 2007 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«).

IV. *PARTER BERØRT AF UNDERSØGELSEN*

(9) Kommissionen underrettede officielt GOI og de indiske eksporterende producenter, der havde samarbejdet i forbindelse med den tidligere undersøgelse, de eksportører, der er nævnt i forordning (EF) nr. 193/2007 som begunstiget ved en af eller begge de angiveligt ændrede subsidieringsordninger, samt de eksportører, der er opført i bilaget til indledningsmeddelelsen, og EF-erhvervsgrenen om indledningen af den delvise interimsundersøgelse. De berørte parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt. Parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og blev taget i betragtning, hvor det var relevant.

(10) I betragtning af det store antal eksporterende producenter, der er involveret i denne undersøgelse, blev det i indledningsmeddelelsen angivet, at man påtænkte at anvende stikprøver i forbindelse med subsidieundersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27.

(11) To eksporterende producenter gav sig til kende og leverede de ønskede oplysninger til brug for stikprøveundersøgelsen. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at benytte stikprøver. En af de to eksporterende producenter, som havde indleveret et stikprøveskema, meddelte imidlertid senere Kommissionen, at virksomheden ikke agtede at udfylde et fuldstændigt skema og fremlægge de oplysninger, der var nødvendige for undersøgelsen.

(12) Kommissionen sendte derfor kun et spørgeskema til den ene af de producenter, der kunne komme i betragtning til den fornyede undersøgelse, dvs. Pearl Engineering Polymers Ltd (virksomheden), og modtog da også kun svar fra denne virksomhed. Der blev også sendt et spørgeskema til GOI. Der indkom svar fra både virksomheden og GOI.

(13) Kommissionen har indhentet og efterprøvet alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på fastlæggelsen af subsidiering. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende berørte parter:

1) GOI

Handelsministeriet, New Delhi.

2) Eksporterende producenter i Indien

Pearl Engineering Polymers Ltd, New Delhi.

V. *UNDERRETNING OG BEMÆRKNINGER OM PROCEDURE*

(14) Kommissionen underrettede GOI og andre berørte parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som den havde til hensigt at lægge til grund for ændringen af den toldsats, der finder anvendelse på importen fra den eneste samarbejdende indiske producent og den ikkesamarbejdende eksporterende producent, som også er nævnt i bilaget til indledningsmeddelelsen, samt om sin hensigt om at opretholde eksisterende foranstaltninger over for alle andre virksomheder, der ikke har samarbejdet i forbindelse med denne delvise interimsundersøgelse. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget behørigt hensyn til alle indlæg og bemærkninger, jf. nedenstående.

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE**

(15) Den vare, der er omfattet af denne fornyede undersøgelse, er samme vare, som var omfattet af forordning (EF) nr. 193/2007, nemlig PET, med viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i det pågældende land. Den klassificeres i øjeblikket under KN-kode 3907 60 20.

C. **SUBSIDIER**

I. *INDLEDNING*

(16) På grundlag af de oplysninger, der er fremlagt af GOI og den eneste samarbejdende eksporterende producent, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

a) Advance Authorisation Scheme (»AAS« — forhåndstilladelser, tidligere kendt som Advance Licence Scheme)

[1] EUT C 227 af 27.9.2007, s. 16.

b) Duty Entitlement Passbook Scheme (»DEPS« — toldgodtgørelsesordning)

c) Export Promotion Capital Goods Scheme (»EPCGS« — eksportfremmeordning for investeringsgoder)

d) Income Tax Exemption Scheme (»ITES« — indkomstskattefritagelsesordning)

e) Focus Market Scheme (FMS)

f) TARGET Plus-ordningen (TPS).

(17) De ovennævnte ordninger a), b), c), e) og f) er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (no. 22 of 1992)« (i det følgende benævnt »loven om udlandshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved loven om udlandshandel bemyndiges GOI til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes af Handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. Et af disse dokumenter er relevant for undersøgelsesperioden i den foreliggende sag, nemlig femårsplanen for perioden 1. september 2004 til 31. marts 2009 (i det følgende benævnt »EXIM-policy 2004-09«). Desuden fastlægger GOI også de procedurer, der styrer eksport- og importpolitikken for 2004-09 i den såkaldte »Handbook of Procedures – 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I« (HOP I 04-09). Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.

(18) De under punkt d) nævnte indkomstskatteordninger er baseret på »Income Tax Act of 1961« (indkomstskatteloven af 1961), som ændres årligt ved »Finance Act« (finansloven).

(19) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 10, indbød Kommissionen GOI til yderligere konsultationer vedrørende såvel ændrede som uændrede ordninger med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder for ordningerne og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning. Da der efter disse konsultationer ikke forelå en gensidigt acceptabel løsning med hensyn til disse ordninger, medtog Kommissionen alle ordningerne i undersøgelsen af spørgsmålet om subsidiering.

(20) En berørt part, der repræsenterer EF-erhvervsgrenen, hævdede, at en række andre ordninger og subsidier fortsat var tilgængelige for de indiske eksportører. Der er imidlertid ikke blandt informationerne fundet afgørende beviser for, at den samarbejdende eksporterende producent har benyttet sig af disse ordninger. Derfor er spørgsmålet ikke undersøgt yderligere i forbindelse med nærværende procedure.

II. *DE SPECIFIKKE ORDNINGER*

1. **Advance Authorisation Scheme (»AAS« — forhåndstilladelsesordningen)**

a) *Retsgrundlag*

(21) Ordningen er detaljeret beskrevet i stk. 4.1.1 til 4.1.14 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4.1 til 4.30 i HOP I 04-09. Den blev kaldt Advance Licence Scheme under den seneste fornyede undersøgelse, som førte til, at den endelige udligningstold, som på nuværende tidspunkt er gældende, blev indført ved forordning (EF) nr. 193/2007.

b) *Støtteberettigelse*

(22) AAS består af seks underordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 23. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter AAS-ordningerne vedrørende fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget efter AAS-ordningen for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport« som nævnt i stk. 8.2 i EXIM-policy 04-09, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettigede til AAS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Mellemleverandører til producent-eksportører er berettigede til eksportligestillingsfordele i henhold til underordningerne for attester til forudgående frigivelse (»Advance Release Orders« eller »ARO«) og løbende indenlandsk remburs.

c) *Praktisk gennemførelse*

(23) Forhåndstilladelser kan udstedes for:

i) *Fysisk eksport*: Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

ii) *Årligt behov*: En sådan autorisation er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes efter tidligere eksportresultater — toldfrit importere enhver råvare, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under den relevante varegruppe. Han kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

iii) *Mellemleverancer*: Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan toldfrit importere råmaterialer og kan til dette formål opnå en forhåndstilladelse for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

iv) *Transaktioner ligestillet med eksport*: Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i stk. 8.2b) til f), g), i) og j) i EXIM policy 04-09. Ifølge GOI forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder eller til selskaber i særlige økonomiske zoner.

v) *ARO*: En indehaver af en forhåndstilladelse, der ønsker at købe råmaterialerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I disse tilfælde godkendes forhåndstilladelserne som attester til forudgående frigivelse og overdrages til leverandøren ved levering af de varer, der er angivet deri. Påtegnelsen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. forhåndsautorisation for mellemleverancer/-transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter). ARO-mekanismen yder refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af godtgørelse eller refusion af told. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.

vi) *Løbende indenlandsk remburs*: Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndsautorisation. Indehaveren af en forhåndsautorisation kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken ugyldiggør autorisationen til direkte import for den værdi og de varemængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. forhåndsautorisation for mellemleverancer/-transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter).

(24) Det blev fastslået, at den eksportør, der samarbejdede i undersøgelsesperioden, kun opnåede indrømmelser i henhold til to underordninger i forbindelse med den pågældende vare, nemlig forhåndstilladelser for i) fysisk eksport og for iv) transaktioner ligestillet med eksport. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de resterende uudnyttede underordninger er udligningsberettigede.

(25) Efter indførelsen af den endelige udligningstold, som på nuværende tidspunkt er gældende, ved forordning (EF) nr. 193/2007, har GOI modificeret den verifikationsordning, der anvendes på forhåndsautorisationsordningen. Det betyder, at en indehaver af en forhåndsautorisation af hensyn til GOI's kontrol er retligt forpligtet til at føre »korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer/varer købt på hjemmemarkedet« i et nærmere angivet format (kapitel 4.26, 4.30 og tillæg 23 til HOP I 04-09), dvs. et register over det faktiske forbrug. Dette regnskab skal revideres af en ekstern statsautoriseret revisor/omkostningsrevisor, som udsteder en attest om, at de foreskrevne regnskaber og relevante bogføringer er undersøgt, og at de oplysninger, der er afgivet i henhold til tillæg 23, er sande og korrekte i enhver henseende. Dog gælder disse bestemmelser kun for forhåndstilladelser udstedt den 13. maj 2005 eller senere. Indehavere af forhåndstilladelser eller forhåndslicenser udstedt før denne dato skal følge de tidligere gældende verifikationsbestemmelser, dvs. føre korrekt og behørigt regnskab over forbrug i henhold til licens og anvendelse af importerede varer i det i bilag 18 specificerede format (kapitel 4.30 og tillæg 18 til HOP I 02-07).

(26) For så vidt angår de underordninger, der er anvendt af den eneste samarbejdende eksporterende producent i undersøgelsesperioden, dvs. fysisk eksport og transaktioner ligestillet med eksport, fastsætter GOI den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen vedrører, og dette fremgår af autorisationen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på autorisationen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til denne ordning, fastsættes af GOI på grundlag af såkaldte standard input/output-normer (SION). Der er fastsat sådanne normer for de fleste varer (herunder den pågældende vare), og de er offentliggjort i HOP II 04-09.

(27) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at SION'erne ajourføres regelmæssigt. Da den eneste samarbejdende producent anvendte licenser, der var udstedt på forskellige tidspunkter, betyder dette også, at forskellige SION'er har været anvendt af denne virksomhed i løbet af undersøgelsesperioden.

(28) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).

(29) Det konstateres i forbindelse med den fornyede undersøgelse, at mens den samarbejdende eksporterende producent var i stand til at opgive det samlede forbrug af råmaterialer, eksisterede der ikke noget regnskab over forbruget af råmaterialer for den pågældende vare. Forbruget blev antaget at være i overensstemmelse med SION'erne. Det var derfor ikke muligt at fastslå, om de SION-krav, der var gældende i henhold til specifikke autorisationer/licenser for toldfrit importerede råmaterialer, oversteg de materialemængder, der krævedes til produktion af referencekvantiteten af den resulterende eksportvare.

(30) Desuden blev det i den fornyede undersøgelse fastslået, at der importeredes råmaterialer i henhold til tre forskellige autorisationer/licenser og forskellige SION-normer, og at disse derefter blandedes og indgår fysisk i produktionsprocessen for samme eksporterede vare. Den omstændighed, at der er tre forskellige SION'er med forskellige forbrugsnormer for hvert af råmaterialerne, understreger yderligere, at det er problematisk at få fastslået den samarbejdende eksportørs forbrug. I denne henseende er det klart, at et register for faktisk forbrug er et grundlæggende krav med henblik på verifikation af, om mængden af de toldfrit importerede materialer overstiger mængden af materialer, der kræves til produktion af referencekvantiteten af den resulterende eksportvare.

(31) Ved den fornyede undersøgelse blev det også fastslået, at de indiske myndigheders krav i forbindelse med verifikation enten ikke var blevet overholdt eller endnu ikke var afprøvet i praksis. Når det gælder forhåndslicenser udstedt før den 13. maj 2005, blev de krævede regnskaber for faktisk forbrug og lagre (tillæg 18) ikke indsendt til de relevante myndigheder og kunne derfor ikke kontrolleres af GOI. Når det gælder forhåndstilladelser udstedt efter den 13. maj 2005, kræves der regnskaber for faktisk forbrug og lagre, men GOI havde ikke verificeret disse regnskabers overensstemmelse med kravene i henhold til EXIM-politik. Især bør det bemærkes, at registrene blev verificeret af eksterne statsautoriserede revisorer i henhold til den relevante indiske lovgivning, som er nævnt i betragtning 24, men der blev ikke ført optegnelser, hverken hos virksomheden eller den eksterne revisor, af, hvordan certificeringen fandt sted. Der forelå ingen revisionsplan eller dokumentation for den udførte revision, ingen optegnelser om den anvendte metode og de specifikke krav i forbindelse med en så kritisk gennemgang, der kræver detaljeret teknisk viden om produktionsprocesser, kravene i henhold til EXIM-politik og regnskabsprocedurer. På denne baggrund mener Kommissionen ikke, at den eksportør, der er omfattet af undersøgelsen, har godtgjort, at de relevante EXIM-bestemmelser er overholdt.

d) *Bemærkninger*

(32) Den samarbejdende producent gjorde indsigelse mod ovennævnte konklusioner, herunder især vedrørende statsautoriserede revisorer som nærmere beskrevet i betragtning 31. Således hævdede producenten, at der ikke findes nationale eller internationale retlige bestemmelser, der kræver, at en virksomhed, der har gennemgået revision, opbevarer optegnelser over, hvordan revisionen udførtes. Tværtimod tilhører disse arbejdsdokumenter i henhold til indisk lov revisoren. Under sådanne omstændigheder og i betragtning af, at der ikke forud for kontrolbesøget var anmodet om møder med den statsautoriserede revisor, kan det ikke lægges den virksomhed, der er underkastet revision, til last, at den ikke var i besiddelse af disse baggrundsdokumenter på tidspunktet for besøget. Desuden fremførte producenten, at grundforordningen under alle omstændigheder ikke kunne bemyndige Kommissionen til at verificere dokumenter, der opbevares uden for den virksomhed, der er genstand for undersøgelsen, således som det ville være tilfældet med en statsautoriseret revisor. Producenten fremførte også, at den eneste samarbejdende indiske producents faktiske forbrug havde været højere end SION-normerne for alle råmaterialers vedkommende, og at der ikke var eftergivet for store afgiftsbeløb.

(33) I denne henseende bør det erindres, at den verifikation, den statsautoriserede revisor udfører, og udstedelsen af den relevante tilladelse udgør en del af det verifikationssystem, der er indført af GOI i EXIM-policy. I dette øjemed fungerer den statsautoriserede revisor i henhold til EXIM-policy som aktør ved gennemførelsen af systemet, og Kommissionen måtte undersøge, om det nævnte verifikationssystem var anvendt konsekvent. Den omstændighed, at virksomheden selv såvel som den antagne statsautoriserede revisor ikke kunne godtgøre, at de opbevarede optegnelser om de kontroller, der var udført med henblik på udstedelse af tilladelse i henhold til EXIM-policy, viser, at virksomheden ikke var i stand til at bevise, at de relevante EXIM-bestemmelser var overholdt. Med hensyn til virksomhedens påstand om, at der under alle omstændigheder ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb, bør det erindres, at den faktiske situation på stedet (dvs. blandingen af råmaterialer og producerede varer, anvendelsen af forskellige SION-normer, manglende regnskaber vedrørende forbrug i henhold til EXIM-policy) og GOI's manglende gennemførelse af de nødvendige kontroller viste, at det ikke var muligt at gennemføre beregninger af det faktiske forbrug og et heraf resulterende for stort eftergivet afgiftsbeløb for hver autorisation/tilladelse og SION-norm.

e) *Konklusion*

(34) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii) og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra GOI, der har medført en fordel for den undersøgte eksportør.

(35) Desuden er forhåndstilladelser for fysisk eksport og forhåndstilladelser for transaktioner ligestillet med eksport retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan et selskab ikke opnå fordele i henhold til disse ordninger.

(36) Ingen af de to underordninger, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke reglerne i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). GOI anvendte ikke sin verifikationsordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4, i grundforordningen samt for substitutionsgodtgørelsesordninger bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen). SION'erne kan ikke betegnes som en verifikationsordning for faktisk forbrug, eftersom materialer importeret toldfrit i henhold til autorisationer/licenser med forskellige SION'er er blandet sammen i produktionsprocessen for en eksportvare. Denne type proces sætter ikke GOI i stand til med tilstrækkelig præcision at verificere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i forbindelse med produktionen til eksport, og med hvilken SION-standard de skal sammenlignes. Endvidere foretog GOI ikke eller har endnu ikke fuldført en effektiv kontrol på grundlag af et korrekt regnskab over det faktiske forbrug. GOI foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk anvendte råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke fandtes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3). Desuden bør det erindres, at den pågældende virksomhed ikke førte regnskab med forbruget, som kunne anvendes til verifikation af det reelle forbrug af råmaterialer for hver varetype. Derfor ville det ikke have været muligt for GOI at kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der blev anvendt i produktionen af den eksporterede vare, selv hvis der var indført et effektivt kontrolsystem. Endelig har inddragelsen af statsautoriserede revisorer i verifikationsprocessen ikke ført til en forbedring af verifikationssystemet, da der ikke findes detaljerede regler om, hvordan statsautoriserede revisorer bør varetage de betroede opgaver, og de oplysninger, der blev fremlagt i løbet af undersøgelsen, ikke garanterer, at de nævnte regler i grundforordningen er overholdt.

(37) Disse to underordninger er derfor udligningsberettigede.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(38) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I denne henseende skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at kun eftergivelse af overskydende afgifter kan udlignes. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, punkt i), kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i denne sag. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet gælder derfor den normale regel om, at det er de ubetalte afgiftsindtægter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af bilag II, del II, og bilag III, del II, til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at et angiveligt verifikationssystem ikke er hensigtsmæssigt.

(39) Subsidiebeløbene for den eksportør, der benyttede AAS, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de varer, der var importeret i henhold til de to underordninger, som blev benyttet for den pågældende vare i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der blev fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen for den pågældende vare i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(40) Den fastslåede subsidiesats for den eneste samarbejdende producent under denne ordning i løbet af undersøgelsesperioden beløber sig til 12,8 %.

2. »**Duty Entitlement Passbook Scheme**« **(DEPS — toldgodtgørelsesordning)**

a) *Retsgrundlag*

(41) DEPS-ordningen er detaljeret beskrevet i stk. 4.3 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4 i HOP I 04-09.

(42) Det konstateredes, at den samarbejdende producent ikke opnåede udligningsberettigede subsidier i henhold til denne ordning. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at analysere denne ordning yderligere i forbindelse med undersøgelsen.

3. »**Export Promotion Capital Goods Scheme**« **(EPCGS — eksportfremmeordning for investeringsgoder)**

a) *Retsgrundlag*

(43) EPCGS-ordningen er detaljeret beskrevet i kapitel 5 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 5 i HOP I 04-09.

b) *Støtteberettigelse*

(44) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører forbundet med støtteproducenter samt leverandører af tjenesteydelser.

c) *Praktisk gennemførelse*

(45) Med forbehold af en eksportforpligtelse har selskaber lov til at importere nye (og siden april 2003 også indtil ti år gamle brugte) investeringsgoder til nedsat told. Med henblik herpå udsteder GOI efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der er anvendt en reduceret importtoldsats på 5 % på alle investeringsgoder, der er indført under ordningen. Indtil den 31. marts 2000 blev der anvendt en reel toldsats på 11 % (inklusive et tillæg på 10 %), mens højværdiimportvarer var pålagt en nultold. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede investeringsgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode.

(46) Indehaveren af EPCGS-licensen kan også købe investeringsgoderne i Indien. I så fald kan den lokale producent af investeringsgoder benytte fordelen ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne investeringsgoder. Alternativt kan den lokale producent gøre krav på en fordel for den anslåede eksport for så vidt angår levering af investeringsgoder til en indehaver af en EPCGS-licens.

d) *Bemærkninger*

(47) Der blev ikke fremsat bemærkninger om EPCG efter meddelelsen af undersøgelsesresultaterne.

e) *Konklusion vedrørende EPCGS-ordningen*

(48) EPCGS yder subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldnedsættelsen er et finansielt bidrag fra GOI, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer selskabets likviditet.

(49) Endvidere er EPCG-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

(50) Endelig kan ordningen ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Investeringsgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladelige ordninger (jf. bilag I, punkt i), i grundforordningen), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(51) Den eneste samarbejdende eksportør havde ikke købt investeringsgoder i undersøgelsesperioden. Virksomheden fortsatte imidlertid med at være begunstiget af fritagelse for importafgifter på varer købt før undersøgelsesperioden for de beløb, der blev fastslået i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Som fastslået i den oprindelige undersøgelse blev det subsidiebeløb, der blev tildelt i undersøgelsesperioden, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den eksporterende producents normale afskrivningsperiode for sådanne investeringsgoder. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for undersøgelsesperioden blevet justeret ved at lægge renter til for denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelen over tid. Gebyrer, som er nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder. Den fastslåede subsidiesats med hensyn til den fordel, virksomheden havde opnået i undersøgelsesperioden, var 0,3 %.

4. **Income Tax Exemption Scheme (»ITES« — indkomstskattefritagelsesordning)**

a) *Retsgrundlag*

Section 80HHC i Income Tax Act 1961 (indkomstskatteloven af 1961)

(52) Under denne ordning kunne eksportører opnå en fordel i form af en delvis fritagelse for indkomstskat på fortjenesten af eksportsalget. Retsgrundlaget for denne fritagelse var Section 80HHC i indkomstskatteloven.

(53) Denne bestemmelse er afskaffet fra og med ligningsåret 2005-2006 (dvs. for regnskabsåret fra 1. april 2004 til 31. marts 2005), og Section 80HHC i skatteloven vil derfor ikke bibringe ansøgeren fordele efter den 31. marts 2004. Den eneste samarbejdende eksporterende producent benyttede sig ikke af denne ordning i løbet af undersøgelsesperioden. Da ordningen er ophævet, udlignes fordele derfor ikke, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.

5. **Focus Market Scheme (FMS)**

a) *Retsgrundlag*

(54) FMS-ordningen er detaljeret beskrevet i kapitel 3,9 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 3,20 i HOP I 04-09. Virksomheden rapporterede om denne ordning, men undersøgelsen fastslog, at der ikke var opnået fordele i henhold til ordningen i undersøgelsesperioden. Da det konstateredes, at den samarbejdende producent ikke opnåede udligningsberettigede subsidier i henhold til denne ordning, blev det derfor ikke anset for nødvendigt at analysere denne ordning yderligere i forbindelse med undersøgelsen.

6. **TARGET Plus-ordningen (TPS)**

a) *Retsgrundlag*

(55) TPS-ordningen er detaljeret beskrevet i kapitel 3.7 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 3.2 i HOP I 04-09.

b) *Støtteberettigelse*

(56) Enhver producent-eksportør er berettiget til at ansøge om støtte i henhold til denne ordning.

c) *Praktisk gennemførelse*

(57) Denne ordning tilsigter ydelse af præmier til virksomheder, der øger væksten i deres importomsætning. I dette øjemed kan berettigede virksomheder i henhold til ordningen opnå toldkreditter på mellem 5 og 15 % af et beløb, der er baseret på forskellen mellem fobværdien af eksporterede varer i to på hinanden følgende regnskabsår.

(58) Virksomheder, der ønsker at benytte sig af ordningen, skal indsende ansøgning herom til det indiske handels- og industriministerium. Når kreditten er bevilget, udsteder de relevante myndigheder en licens på toldkreditten.

(59) Denne ordning blev ophævet i marts 2006 og med tiden erstattet af to nye ordninger, Focus Market Scheme og Focus Product Scheme. Indtil marts 2007 var det dog muligt at ansøge om en TPS-licens, og virksomheder, der benytter sig af ordningen, kan udnytte de relevante toldgodtgørelser indtil marts 2009.

d) *Bemærkninger*

(60) Den samarbejdende producent fandt ikke, at virksomheden havde haft nogen fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden, og da ordningen ophævedes i 2006, bør den ikke udlignes. Imidlertid fremgik det som nævnt af undersøgelsen, at virksomheden opnåede en fordel i undersøgelsesperioden, og at virksomhederne desuden kan drage nytte af ordningen indtil 2009, selv om den er afskaffet.

e) *Konklusioner om TARGET Plus-ordningen*

(61) TPS yder subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. En TPS-toldkredit er et finansielt bidrag fra GOI, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter, hvorved GOI giver afkald på toldindtægter, den ellers ville have fået. Desuden medfører TPS-kreditten en fordel for eksportøren, fordi selskabets likviditet forbedres.

(62) Endvidere er TPS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

(63) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Der forefindes ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Endelig er eksportører berettiget til TPS-fordelene, uanset om de overhovedet importerer råmaterialer. For at opnå fordelen, er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at øge eksportomsætningen uden at påvise, at noget råmateriale var importeret. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettigede til fordelene ved TPS.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(64) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden, bogført af den samarbejdende eksporterende eksportør som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.

(65) Den fastslåede subsidiesats for den eneste samarbejdende eksporterende producent under denne ordning i løbet af undersøgelsesperioden beløber sig til 0,7 %.

III. *UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIEBELØB*

(66) Der mindes om, at den subsidiemargen, der konstateredes under den oprindelige undersøgelse, var på 5,8 % for den eneste eksporterende producent, der samarbejdede i forbindelse med den igangværende delvise interimsundersøgelse.

(67) I løbet af den igangværende delvise interimsundersøgelse blev de udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt i værdi fastslået til 13,8 % som anført i nedenstående:

Ordning / Virksomhed↓	ALS	DEPS	EPCGS	ITIRAD	FMS	TPS	I alt
	%	%	%	%	%	%	%
Pearl Engineering Polymers Ltd	12,8	0	0,3	0	0	0,7	13,8

(68) På denne baggrund konkluderes det, at subsidieringsniveauet for den eneste eksporterende producent, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, er steget.

D. **ANTIDUMPING- OG UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

I. *UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER*

(69) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19 og de grunde til denne delvise interimsundersøgelse, der er anført i punkt 3 i indledningsmeddelelsen, kan det fastslås, at subsidieringsmargenen for den eneste eksporterende producent, der har samarbejdet med undersøgelsen, er steget fra 5,8 % til 13,8 %, og den udligningstold, der blev pålagt denne eksporterende producent ved forordning (EF) nr. 193/2007, bør ændres i overensstemmelse hermed.

(70) Den anden virksomhed, som var omfattet af nærværende delvise interimsundersøgelse, Reliance Industries Ltd, havde den højeste subsidieringsmargen i den oprindelige undersøgelse, men har ikke samarbejdet i forbindelse med nærværende undersøgelse. Da denne virksomhed ikke har samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, måtte der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 foretages en vurdering baseret på de foreliggende faktiske oplysninger. I denne henseende og på baggrund af resultaterne vedrørende den eneste samarbejdende producent, er det også sandsynligt, at denne ikke-samarbejdende eksporterende producent fortsat vil udnytte fordelene i forbindelse med de subsidieringsordninger, der er omfattet af undersøgelsen, i et omfang, der som minimum modsvarer det, der er fastslået for den samarbejdende producent. Det kan således konkluderes, at subsidieringsniveauet for den eneste eksporterende producent, der ikke har samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, også er steget til 13,8 %, og at den udligningstold, der blev pålagt denne eksporterende producent ved forordning (EF) nr. 193/2007, bør ændres i overensstemmelse hermed.

(71) Med hensyn til de virksomheder, der samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, men som ikke var anført som omfattet af undersøgelsen i bilaget til indledningsmeddelelsen, var der ingen indikation for, at de udligningstoldsatser og antidumpingtoldsatser, der finder anvendelse på disse virksomheder, bør omberegnes. Følgelig forbliver de enkelte toldsatser, der anvendes på alle andre parter end Pearl Engineering og Reliance Industries, og som nævnes i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 193/2007, uændrede.

(72) Derimod må virksomheder, der hverken samarbejdede i forbindelse med denne eller den oprindelige undersøgelse, antages fortsat at ville drage fordel af de undersøgte subsidieordninger i mindst samme omfang, som det, der blev fastslået for den eneste samarbejdende producent. For at undgå at belønne manglende samarbejdsvilje er det fundet passende at fastsætte subsidieringsniveauet for »alle andre virksomheder« til den højeste sats, der er fastsat for en virksomhed, der har samarbejdet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, dvs. 13,8 %.

(73) De ændrede udligningstoldsatser bør fastsættes på niveau med de nye subsidieringssatser, der fremgik af denne undersøgelse, eftersom de skadesmargener, som blev beregnet i den oprindelige undersøgelse, er højere.

(74) De selskabsspecifikke udligningstoldsatser i denne forordning er udtryk for den situation, der blev konstateret under den delvise interimsundersøgelse. De finder derfor udelukkende anvendelse ved import af den pågældende vare, der er fremstillet af disse selskaber. Varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.

(75) For at undgå, at svingninger i PET-priserne som følge af svingninger i råoliepriserne skal føre til opkrævning af højere told, er de gældende foranstaltninger udmøntet som told i form af et specifikt beløb pr. ton. Dette beløb følger af den anvendelse af antidumpingtolden på cif-eksportpriserne, som blev benyttet ved beregningen af skadestærsklen i den oprindelige undersøgelse. Samme metode er blevet anvendt til bestemmelse af de ændrede specifikke toldsatser i forbindelse med denne undersøgelse.

(76) De margener og toldsatser, som finder anvendelse, bør derfor beregnes som angivet i nedenstående tabel:

	Udligningstoldsats	Foreslået udligningstold EUR/t
Reliance Industries Ltd	13,8 %	69,4
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	74,6
Senpet Ltd	4,43 %	22,0
Futura Polyeters Ltd	0 %	0,0
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	106,5
Alle andre virksomheder	13,8 %	69,4

(77) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen [1] sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i selskabets aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Efter høring af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over de virksomheder, som er omfattet af individuelle toldsatser.

II. *ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER*

(78) Ændringen af udligningstoldsatsen vil få indvirkning på den endelige antidumpingtold, indiske producenter blev pålagt ved forordning (EF) nr. 192/2007.

(79) I den oprindelige antidumpingundersøgelse blev antidumpingtolden justeret med henblik på at undgå, at virkningerne af fordelene ved eksportsubsidier skulle blive medregnet to gange. I denne henseende er det i artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [2], og artikel 24, stk. 1, i antisubsidieforordningen fastsat, at ingen vare pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering. I forbindelse med såvel den oprindelige antisubsidieundersøgelse som den nuværende delvise interimsundersøgelse blev det konstateret, at visse undersøgte subsidieringsordninger, som var udligningsberettigede, udgjorde eksportsubsidier, jf. antisubsidieforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Disse subsidier påvirkede de indiske eksporterende producenters eksportpris og medførte dermed en højere dumpingmargen. De dumpingmargener, der endeligt er fastsat i den oprindelige antidumpingundersøgelse, kan med andre ord delvis tilskrives eksportsubsidier.

(80) Derfor bør de endelige antidumpingtoldsatser for de pågældende eksporterende producenter nu justeres for at tage hensyn til det reviderede niveau for de fordele, der er opnået ved hjælp af eksportsubsidier i undersøgelsesperioden for denne delvise interimsundersøgelse, med henblik på at afspejle den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den endelige udligningstold, som udligner virkningerne af eksportsubsidierne.

(81) Med andre ord bør der tages hensyn til de nye subsidiesatser ved justeringen af de tidligere etablerede dumpingmargener.

(82) De margener og toldsatser, som finder anvendelse på de pågældende virksomheder, bør derfor beregnes som angivet i nedenstående tabel:

	Udligningstoldsats (som følge af eksportsubsidier)	Skadestærskel	Antidumping-toldsats	Foreslået antidumpingtold EUR/t
Reliance Industries Ltd	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	33,6 %	16,2 %	87,5
Senpet Ltd	4,43 %	44,3 %	39,9 %	200,9
Futura Polyesters Ltd	0 %	44,3 %	14,7 %	161,2
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	44,3 %	11,6 %	88,9
Alle andre virksomheder	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6

[1] Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, N-105. B-1049 Bruxelles.

[2] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

(83) For at sikre en korrekt håndhævelse af udligningstolden og antidumpingtolden bør resttoldsatsen ikke blot anvendes på de ikke-samarbejdende eksportører, men også på de virksomheder, der ikke foretog eksport i undersøgelsesperioden. Hvis de sidstnævnte selskaber opfylder kravene i grundforordningens artikel 20, opfordres de imidlertid til at fremsætte anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til nævnte artikel, så deres situation kan blive undersøgt individuelt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 193/2007 affattes således:

»2. Udligningstolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af nedennævnte virksomheder, jf. dog artikel 2:

Land	Virksomhed	Udligningstold (EUR/ton)	Taric-tillægskode
Indien	Reliance Industries Ltd	69,4	A181
Indien	Pearl Engineering Polymers Ltd	74,6	A182
Indien	Senpet Ltd	22,0	A183
Indien	Futura Polyesters Ltd	0,0	A184
Indien	South Asian Petrochem Ltd	106,5	A585
Indien	Alle andre virksomheder	69,4	A999«

Artikel 2

Artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 192/2007 affattes således:

»2. Antidumpingtolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af nedennævnte virksomheder, jf. dog artikel 2:

Land	Virksomhed	Antidumpingtold (EUR/t)	Taric-tillægskode
Indien	Reliance Industries Ltd	153,6	A181
Indien	Pearl Engineering Polymers Ltd	87,5	A182
Indien	Senpet Ltd	200,9	A183
Indien	Futura Polyesters Ltd	161,2	A184
Indien	South Asian Petrochem Ltd	88,9	A585

Land	Virksomhed	Antidumpingtold (EUR/t)	Taric-tillægskode
Indien	Alle andre virksomheder	153,6	A999
Indonesien	P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia	187,7	A191
Indonesien	P.T. Indorama Synthetics Tbk.	92,1	A192
Indonesien	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Indonesien	Alle andre virksomheder	187,7	A999
Malaysia	Hualon Corp. (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malaysia	MpI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Malaysia	Alle andre virksomheder	160,1	A999
Republikken Korea	SK Chemicals Group:		A196
	SK Chemicals Co., Ltd	0	A196
	Huvis Corp.	0	
Republikken Korea	KP Chemicals Group:		A195
	Honam Petrochemicals Corp.	0	A195
	KP Chemical Corp.	0	
Republikken Korea	Alle andre virksomheder	148,3	A999
Taiwan	Far Eastern Textile Ltd	36,3	A808
Taiwan	Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67,0	A809
Taiwan	Alle andre virksomheder	143,4	A999
Thailand	Thai Shingkong Industry Corp. Ltd	83,2	A190
Thailand	Indo Pet (Thailand) Ltd	83,2	A468
Thailand	Alle andre virksomheder	83,2	A999«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2008.

På Rådets vegne
R. BACHELOT-NARQUIN
Formand